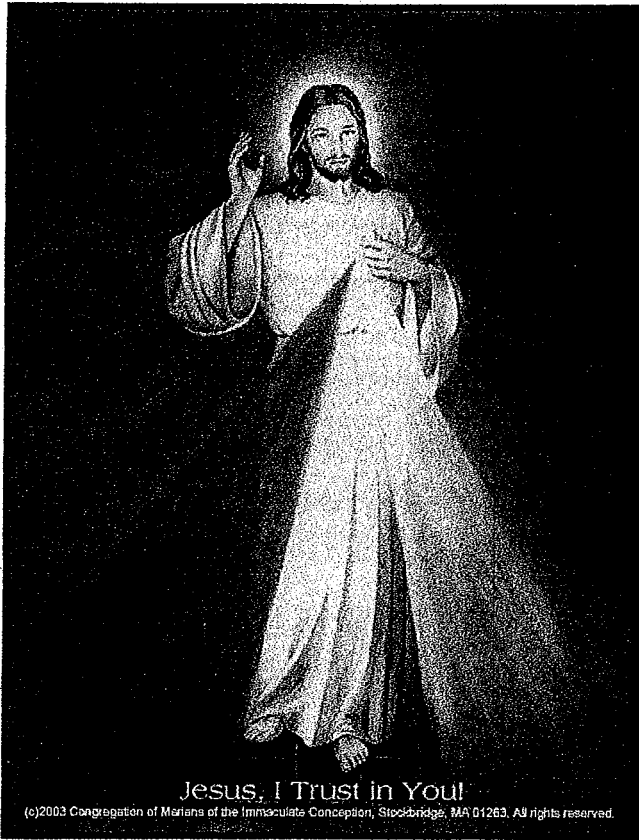

Bishop Pates' Homily

Spanish
pages 1-3

Vietnamese
pages 4-6

Arabic
pages 7-11

Homily
Mercy Sunday
Bishop Richard E. Pates

Como ha ocurrido en todos los tiempos, vivimos en nuestra época grandes problemas, comenzando con las naciones hasta los individuos y familias. Hay divisiones y grandes separaciones que provocan tensiones a nivel global. Los individuos son frecuentemente las víctimas o en veces los que provocan la gran división que existe entre nosotros. Como esta es la única época que conocemos, debemos considerarnos a nosotros mismo en el peor tiempo de la historia. El pesimismo suele predominar.

Es una maravilla entonces, que en nuestros días, la Iglesia Católica junto con el mundo entero tenga la bendición de líderes de la talla del Papa Juan XXIII y del Papa Juan Pablo II. Este día, hace algunas horas, en Roma, el Papa Francisco declaró santos a estos dos hombres extraordinarios. Ahora podemos hablar con confianza que ellos disfrutaban en la eterna compañía de Dios. Ellos son modelos a seguir para nosotros. Ellos contradicen el pesimismo que parece prevalecer.

El Papa Juan XXIII, electo a la edad de 76 años, fue considerado como un Papa "interino" para que los cardenales pudieran pensarlo mejor y elegir eventualmente a un hombre más joven que pudiera asumir el rol de Pedro, supuestamente por más tiempo.

Interino es algo que el Papa Juan XXIII no fue. De hecho es considerado como uno de los papas más influyentes en la historia. Él emprendió ciertamente proyectos monumentales, pero lo que impactó al mundo fue su estilo. Él nació en una familia campesina y numerosa. A pesar de ser muy erudito y de muy buena educación, nunca perdió su sencillez. Él era un ser humano sonriente, gentil, abierto y extraordinario. Todos podían identificarse con el "Buen Papa Juan."

Él introdujo el Concilio Vaticano Segundo, enfrentando gran oposición – y que eventualmente se convirtió en la mayor manifestación del Espíritu Santo en siglos. Él quería obviamente que la Iglesia se enriqueciera con la bondad natural que reside en el corazón humano. Él también quería estar en comunicación con el mundo secular de manera que éste pudiera oír la voz poderosa de Dios y que presentara una oportunidad para la gente de nuestros tiempos a conocer al verdadero Dios y que se empaparan de su misericordia.

El Papa Juan fue también instrumental en implementar la misericordia de Dios en dos iniciativas durante su vida. Cuando fue Nuncio papal en Turquía, hizo arreglos para que miles de judíos que estaban destinados a un destino de muerte bajo la garras del Tercer Reich de Hitler, pudieran encontrar refugio. La última Encíclica del Papa, *Pacem In Terris* estuvo destinada no solamente a los Católicos, sino a toda la familia humana. El Papa señaló con pasión y claridad que los caminos hacia la paz son esenciales para preservar y mejorar la calidad de la historia.

El Papa Juan Pablo II se convirtió en líder de la Iglesia Católica siguiendo al Papa de Septiembre, el Papa Juan Pablo I. El Santo Padre introdujo el enfoque de sus 26 años de servicio como Papa en su encíclica, *Redemptor Hominis*, "Redentor de la humanidad." Su mensaje es que Jesús, como Redentor ejerce una profunda misericordia que salva a todas las personas de lo que sería un destino de perdición. El Santo Padre invita a todos a una relación profunda con Jesús para vivir su bondad y amor eterno.

En su ministerio Papal, el Papa viajó sin descanso por todo el mundo, Evangelizando. Miren al Cristo, proclamaba. Él es la fuente de salvación. El Papa Juan Pablo era efectivo particularmente con los jóvenes por lo que inició la Jornada Mundial de la Juventud. Durante décadas, millones de jóvenes elevaban sus voces en coro. "Papa Juan Pablo II, te amamos." Y él respondía fuertemente, "¡El Papa Juan Pablo II, también los ama!" El Papa no buscaba llamar la atención hacia sí mismo ni buscaba ser una estrella de rock. Su intención era ser un vehículo para presentar a los jóvenes a Jesús. Y vaya que los presentó. Las vocaciones religiosas y generaciones de jóvenes se convirtieron en una parte robusta de la Iglesia y abrieron sus corazones acogiendo la semilla de fe para que creciera, se desarrollara y floreciera.

En el año Dos Mil, el Papa Juan Pablo estableció el Segundo Domingo de Pascua como el Domingo del Señor de la Misericordia. Él quería hacer memorial de aquello que había sido central para su ministerio. No importa cuáles sean nuestros pecados, no importa cuál sea nuestra condición, Jesús el Salvador tiene una enorme misericordia hacia nosotros. Se nos invita a convertir esta presencia sacramental, especialmente en el Sacramento de la Reconciliación a bañarnos de esa misericordia. Pero la experiencia no termina en nosotros. Al habernos renovado en su misericordia, nosotros a la vez estamos llamados a imitar esta compasión, en el Espíritu de Jesús, hacia los demás. Es muy significativo que el Papa Juan Pablo II murió en la víspera del Domingo de la Misericordia, cuando él ya había sido recibido

3.
plenamente en los brazos de la misericordia de Dios. Estoy seguro que esta misericordia le sorprendió incluso a él, muchos más allá de sus grandes expectativas.

Es a partir de la base de las vidas de los Santos Juan XXIII y Juan Pablo II que venimos con gran esperanza a celebrar el Domingo de la Misericordia. La duda de Tomás toma un papel central en su insistencia de tener un contacto físico con Jesús para poder reconocerle y creer en el Salvador que nos ha liberado del pecado y que extiende la acción misericordiosa de Dios para siempre. Él insiste en ver y tocar las heridas por las cuales hemos sido salvados y que están marcadas indeleblemente en el cuerpo glorificado de Jesús, Hijo de Dios e Hijo de María. Y es por medio de esta terquedad que Tomás nos abre las puertas a ejercer la fe. Jesús nos asegura que en las épocas que le siguen: “Dichosos los que sin ver han creído.”

Pedro nos enseña, en su predicación en la Segunda lectura, que el Padre al haber resucitado a Jesús de entre los muertos y al haberlo hecho mostrando una gran misericordia, ha hecho que nazca una esperanza viva y perdurable. Esta es la esperanza que genera esa alegría personal indescriptible y que tenemos porque sabemos que estamos destinados a la vida eterna con el Señor. Entonces, para aquellos que en verdad permiten que la misericordia no toque no podemos ser como dice el Papa Francisco – “caras de vinagre” sino gente que busca a los demás con una felicidad incontrolable.

Finalmente, la Iglesia, todos los creyentes que componen el Cuerpo de Cristo, es un continuo testimonio de la misericordia de Dios que se extiende al presentar esa Divina Misericordia a quienes no han escuchado aun la Buena Nueva. Somos llamados como Iglesia a volver a vivir en nuestros días esa experiencia de los tiempos de los apóstoles: “Eran constantes en escuchar la enseñanza de los apóstoles, en la unión fraterna, en partir el pan y en las oraciones. Todos estaban impresionados ante los prodigios y señales que hacían los apóstoles.”

Ciertamente, la Misericordia de Dios es infinita. Alegrémonos y llenémonos de gozo por este día que ha hecho el Señor.

Traducido por la Oficina del Ministerio Hispano de la Diócesis de Des Moines

Bài giảng của Đức Giám Mục Richard E. Pates

Lúc nào cũng vậy, kinh nghiệm của thời đại cho ta thấy những vấn nạn to lớn bắt đầu từ những quốc gia rồi đến cá nhân và đi xuống tới các gia đình. Những sự chia rẽ gây ra sự cách ly trầm trọng đó, gây nên ảnh hưởng lớn lao trên cán cân toàn cầu. Thông thường những nạn nhân này hay là chính người gây nên sự chia cách lớn lao đó lại là những người đang sống ngay ở giữa chúng ta. Bởi vì chỉ trong thời đại này, chúng ta nghe biết được sự việc trước tiên, chúng ta có lẽ cho rằng mình đang sống trong những thời kỳ tệ hại nhất, chủ nghĩa bi quan có khả năng làm yếm thế chúng ta.

Tuyệt vời thay vào thời điểm của chúng ta, Giáo hội Công giáo và toàn thế giới đã được Chúa ban cho hai vị lãnh đạo mẫu mực là Đức Giáo Hoàng Gioan thứ 23 và Đức Gioan Phao lô đệ nhị. Buổi sáng sớm hôm nay tại Rôma, Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã phong thánh cho các Ngài. Bây giờ chúng ta tin chắc các Ngài đang vui hưởng hạnh phúc muôn đời với Chúa. Các Ngài chính là tấm gương cho chúng ta. Các Ngài đã đương đầu với chủ nghĩa bi quan dường như đang chiếm lĩnh thế giới lúc đó và các Ngài đã chinh phục được thế giới.

Đức Giáo Hoàng Gioan 23 được chọn làm giáo hoàng lúc 76 tuổi. Ngài chỉ là giáo hoàng tạm thời trong khi chờ đợi các vị hồng y triệu tập cuộc họp nghị viện để bầu tân giáo hoàng và họ mong ước có người trẻ hơn để có thể bầu làm vị giáo hoàng trị vì trong một thời gian lâu dài.

Đức Gioan 23 chỉ là vị hồng y tạm thời đứng đầu giáo hội lúc đó. Nhưng thực tế, Ngài lại là vị giáo hoàng có uy tính nhất trong lịch sử giáo hội. Ngài thực sự đảm trách một sứ mệnh quan trọng, điều chỉnh phục thế giới chính là phong cách của ngài. Ngài sinh ra trong một gia đình lớn làm nông trại. Mặc dù ngài là người có học vấn uyên bác thâm sâu, ngài đã không bao giờ làm mất đi sự giản dị đơn sơ. Ngài tươi cười niềm nở, bao dung, mở rộng tâm hồn với mọi người và ngài thật là một người phi thường. Tất cả mọi việc ngài làm đã có thể nhìn nhận ngài là vị "Giáo hoàng nhân lành."

Đương đầu với bão tố trên thế giới, Ngài đã triệu tập Công Đồng Vatican II, qua chính nơi đó Giáo Hội đã lãnh nhận hầu hết các ơn Chúa Thánh Thần tuôn đổ xuống qua bao thế hệ. Ngài mong muốn Giáo Hội được gia tăng sự tốt lành thánh thiện một cách tự nhiên đã có trong tâm hồn con người. Ngài đã muốn đối thoại với thế giới trần tục, hầu cho nhân loại có thể nghe biết tiếng nói đầy quyền năng sức mạnh của Thiên Chúa, để con người trong thời đại chúng ta có cơ hội nhận biết Thiên Chúa chân thật và được tắm gội trong lòng thương xót của Ngài.

Đức Giáo Hoàng Gioan 23 còn là khí cụ trao ban lòng thương xót Chúa trong hai sự kiện của đời ngài. Trong khi ngài thăm mục vụ tại Thổ Nhĩ Kỳ, ngài đã lo liệu bảo toàn tính mạng cho hàng ngàn người Do Thái thoát khỏi nạn diệt chủng của Hitler. Sắc lệnh sau cùng của ngài

Pacem In terries Thiết lập hòa bình thật sự toàn cầu, công bình, bác ái và tự do được công bố không những cho người công giáo mà thôi nhưng là cho toàn thể gia đình nhân loại. Đức Giáo Hoàng đã vạch ra sự rõ ràng minh bạch và cảm xúc cho những phương thế đi đến hòa bình, đó là điều chính yếu để bảo tồn và nâng cao phẩm giá của lịch sử.

Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II trong 26 năm giáo hoàng, ngài đã tập trung để trình bày thông điệp "Redemptor Hominis" " Đấng Cứu Thế nhân loại."

Chúa Giêsu Đấng Cứu Thế thổ lộ lòng thương xót sâu xa để cứu mọi người thoát khỏi sự diệt vong, nó như là một định mệnh của nhân loại. Đức Thánh Cha mời gọi tất cả nhân loại hãy bước vào mối quan hệ mật thiết với Chúa Giêsu để cảm nghiệm sự tốt lành và tình yêu vô tận của Chúa. Trong sứ vụ chủ chăn, Ngài đã thăm viếng mọi nơi không hề mệt mỏi để rao giảng Tin Mừng. Ngài nói hãy nhìn Chúa Kitô, Đấng là nguồn của ơn cứu rỗi. Ngài đã có ảnh hưởng một cách đặc biệt với giới trẻ và đã là khởi điểm cho ngày truyền thống thế giới đó là: Ngày Giới Trẻ Quốc Tế. Qua bao năm tháng, hàng triệu người trẻ đã cất tiếng ca khen ngài. "Thưa Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II, chúng con yêu mến ngài." Ngài cũng đáp lại lời họ như tiếng sấm vang "Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II cũng Yêu các bạn nữa."

Ngài đã không tìm sự chú ý riêng cho bản thân mình hoặc như các ngôi sao nhạc kịch động. Sự chú tâm của ngài là trở thành khí cụ để qua ngài giới trẻ được biết Chúa Giêsu, để họ được đưa tới cho Chúa. Các ơn gọi qua các thế hệ trẻ đã trở nên một nhân tố dồi dào sức mạnh của Giáo Hội và cho giới trẻ mở rộng trái tim để đón nhận hạt giống đức tin để họ trưởng thành, lớn lên, và nảy sinh hoa trái.

Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II trong năm 2000 đã ban hành sắc lệnh vào Chủ Nhật thứ hai sau Lễ Phục Sinh sẽ là ngày Chủ Nhật Kính Lòng Thương Xót Chúa. Ngài muốn lễ kỷ niệm này là tâm điểm phục vụ sứ mạng tông đồ của mình. Không cần biết ta tội lỗi lớn lao đến đâu hay tình trạng tội của ta thế nào, Đức Giêsu Đấng Cứu Chuộc chúng ta luôn tuôn đổ từ đáy sâu thăm đầy lòng thương xót của Ngài trên chúng ta. Chúng ta được mời gọi hướng về sự hiện hữu trong phép bí tích của Chúa, và cách đặc biệt trong bí tích hòa giải, để ta được tẩy rửa nơi lòng thương xót Chúa. Nhưng kinh nghiệm này không chấm dứt nơi chúng ta. Ta được đổi mới do bởi lòng xót thương của Chúa và để đền đáp tình Chúa thương, chúng ta được mời gọi có tấm lòng thương xót như Chúa Giêsu cho những người khác như vậy. Đáng chú ý hơn nữa đó là Đức Gioan Phaolô đệ nhị đã ra đi vào buổi tối ngày Lễ vọng Kính Lòng Thương Xót, Ngài đã được đón vào cánh tay đầy tràn lòng thương xót của Chúa. Tôi tin chắc rằng Lòng Thương Xót Chúa đã làm kinh ngạc ngài và nó vượt xa sức tưởng tượng của ngài.

Theo gương sống của hai vị hôm nay, Thánh Gioan thứ 23 và thánh Gioan Phaolô đệ nhị, trong niềm hy vọng lớn lao chúng ta mừng Lễ Chủ Nhật Kính Lòng Chúa Thương Xót.

Sự nghi ngờ của Thánh Tôma về việc Chúa phục sinh là nguyên cớ cho ngài muốn thấy tận mắt và sờ tận tay mới chịu nhận Chúa là Đấng Cứu Thế, là Đấng đã giải thoát ta khỏi tội và gia ân mãi mãi lòng thương xót vô tận cho ta. Thánh Tôma nhất định đòi thấy bằng mắt và sờ bằng tay vào những thương tích của Chúa và cũng chính từ những vết thương còn mãi trên thân thể vinh quang của Chúa Giêsu, Con Thiên Chúa và Con của Mẹ Mary, và bởi vì sự cứng lòng của Tôma đã mở ra cánh cửa cho chúng ta thực hành đức tin vào Thiên Chúa. Đức Giêsu bảo đảm chúng ta qua những thế hệ theo Chúa sau này để tin rằng, đó là: “ Phúc cho những ai đã không thấy mà vẫn tin.”

Trong bài giảng của Thánh Phêrô qua bài đọc 2, Chúa Cha qua việc cho Đức Giêsu sống lại từ cõi chết đã bày tỏ lòng thương xót bao la, đã mang lại niềm hy vọng cậy trông cho kẻ sống. Đó là niềm hy vọng làm gia tăng không thể nói hết niềm vui trong mỗi cá nhân chúng ta, bởi vì chúng ta biết cùng đích của ta là cuộc sống muôn đời với Chúa. Chính vì vậy, theo lời của Đức Thánh Cha Phanxicô định nghĩa. “Ai trong chúng thực sự để lòng thương xót Chúa chạm vào thì không thể nào bị gắt gỏng xấu tính, nhưng là những người luôn cởi mở chào đón mọi người với sự vui tươi hơn hờ không thể che giấu được”

Sau hết, Giáo Hội được thiết lập từ những người tin Chúa. Họ trở nên Thân Thể Đức Kitô, là những nhân chứng của lòng thương xót Chúa trải rộng ra cho những ai chưa được nghe biết Tin Mừng. Chúng ta được kêu gọi là Giáo Hội ra đi lập lại kinh nghiệm của thời đại tông đồ ngày xưa trong thời đại ta đang sống : “Các tín hữu chuyên cần nghe các Tông Đồ giảng dạy, luôn luôn hiệp thông với nhau, siêng năng tham dự lễ bẻ bánh, và cầu nguyện không ngừng. Mọi người đều kính sợ, vì các Tông Đồ làm nhiều điềm thiêng dấu lạ.”

Thật vậy, Lòng Thương Xót của Chúa không bao giờ hết. Chúng ta hãy mừng rỡ hân hoan vì đây là ngày Thiên Chúa đã làm nên.

موعظة الأسقف بات

فكما هو الحال في جميع الأوقات عصرنا يواجه مشاكل عظيمة تبدأ مع الدول وصولاً الي الفرد والأسر هناك انقسامات وانفصالات عظيمة التي تحفز التوتر علي نطاق عالمي الافراد هم في الغالب أما ضحايا او ربما مرتكبي الفجوة الكبيرة التي توجد بيننا لأن هذه هو العصر الوحيد الذي نعرفه عن كثب ونحن نعتبر أنفسنا في اسوأ الأوقات. التشاؤم يمكن أن تهيمن، بل هو معجزة أذن في أيامنا أن الكنيسة الكاثوليكية بل والعالم كله يكون له قادة على مكانة البابا يوحنا الثالث والعشرين والبابا يوحنا بولس الثاني في وقت سابق من اليوم في روما أعلن البابا فرانسيس هذان الرجلين الاستثنائيين قديسان والان نتكلم بكل ثقة عن استمتاعهما بشراكة الأبدية من الله انها بمثابة قدوة بالنسبة لنا انهم قاوموا التشاؤم الذي كان يبدو كأنها تسود. البابا يوحنا الثالث والعشرين أنتخب وهو في سن 76 ليكون (بابا مؤقت) بحيث أن الكرادلة قد يعيدون تنظيم أنفسهم وينتخبون رجلا أصغر سناً لكي يمارس دور (بيتر) لفترة أطول كان يوحنا الثالث والعشرون كل شئى لكنه مؤقتة في الواقع ويعتبر واحداً من الباباوات الأكثر تأثيراً في التاريخ أنه بتأكيد تولى مشاريع ضخمة ولكن ما لمست العالم كلها 'أسلوبه وقد ولد لدي اسرة فلاحية في عائلة كبيرة ومع ذلك كان مثقف ومتعلم جيداً وأنه لم يفقد بساطته كان بيتسم ولطيف ومنفتح وانسان غير عادي كل ذلك ينصب علي بابا يوحنا الرجل

الطيب وضد الرياح المعاكسة الهامة قدم هو المجمع الفاتيكاني الثاني الذي أبت الي التدفق العظيم للروح القدس في العصور الحالي ومن الواضح أنه يريد الكنيسة أن يثريه الخير الطبيعية التي توجد في قلب الانسان وهو يريد أيضاً أن يكون في التواصل مع العالم العلماني من أجل أنه قد تسمع صوت الله القوي وتتاح لهم الفرصة للشعب في عصرنا أن يأتوا الي معرفة الاله الحقيقي وأن يستحموا في رحمته وكان البابا يوحنا له دور عملي في تطبيق رحمة الله في مبادرتين في حياته عندما كان السفير البابوي في تركيا هو قد قام بترتيب ممر أمن للآلاف من اليهود الذين كانوا متجهين لمواجهة الموت أثناء حكم هتلر فترة الرايخ الثالث وخطب بابا العام والأخير في تاريس ليس فقط للكاثوليك بل لكل الناس في الأسر البشرية ورد البابا بوضوح والعاطفة لمسارات السلام التي لا غني عنها للحفاظ علي تعزيز قيمة التاريخ.

أصبح البابا يوحنا الثاني زعيم الكنيسة الكاثوليكية وبعد شهر سبتمبر قدم البابا يوحنا بولس الأول الاب المقدس تركيزه لخدمته لمدة 26 عاماً في منصب البابا مع المنشور العام (فادي الأنسان) المخلص للبشرية كان رسالته هو أن يسوع هو المخلص مارس رحمته العميقة الذي أنقذ البشرية جمعاء من الهلاك الذي كان من شأنه أن يكون مصيرهم المحتوم، الأب الأقدس يدعو الجميع الي علاقة عميقة مع يسوع ليذيقوا الخير والمحبة الأبدية في خدمته البابوية طاف البابا

العالم بلا ككل يبشر بالأنجيل ننظر الي المسيح وقال أنه
المعلنة أنه هو مصدر الخلاص وكان البابا يوحنا الثاني فعال
بشكل خاص مع الشباب وبداء تقليد اليوم العالمي للشباب
علي مدي عقود فأن الملايين من الشباب يرفعون أصواتهم
في جوقة موسيقية يقولون (بابا يوحنا الثاني نحن نحبك) ويرد
عليهم مثل الرعد يقول أنه يحبهم أيضاً وكان البابا لا يسعي
للفت الانتباه الي نفسه أو يسعي أن يكون مثل نجم موسيقي
الروك كان نيته أن يكون مثل السيارة ليتم من خلاله تقديم
الشباب ليعرفوا يسوع والابتهالات الدينية ويصبح أجيال
الشباب جزء من الكنيسة ويفتحوا قلوبهم لاستقبال بذرة
الأيمان لينمو وتزدهر أنشاء البابا يوحنا بولس في عام
2000 الأحد الثاني للفصح ليكون أحد الرحمة الألوهية وأنه
يريد تخليد ذلك التي كانت هي جوهرة خدمته بغض النظر
عن خطايانا وبغض النظر عن أوضاعنا يسوع المخلص لديه
رحمة عميق علينا ونحن مدعوون الي اللجوء الي اسراره
المقدسة الموجودة خصوصاً سر المصالحة التي يجب غسلها
في هذه الرحمة لكن التجربة لا تنتهي معنا وقد تم تجديد هذه
الرحمة ونحن في المقابل مدعوون الي تكرار هذا التعاطف
في روح يسوع للأخرين بشكل كبير.

توفي البابا يوحنا بولس الثاني عشية أحد الرحمة عندما تم
استقباله بين يدي رحمة ال أنا متأكد أن هذه الرحمة قد فاجأه
أكثر من كل توقعاته فمن منصة حياة القديسان يوحنا الثالث
والعشرون ويوحنا بولس الثاني أننا أتائنا بأمل كبير فب

الاحتفال بأحد الرحمة (توماس) المرتاب كثير الشك أخذ
مركز الصدارة عندما أصر على أنه يكون عل اتصال
جسدي مع يسوع لكي يعترف به كمخلص الذي حررنا من
الخطيئة ومدد عمل الله الرحيم للأبد وهو مصر على رؤية
ولمس الجروح التي بواسطتها تم خلاصنا والتي لأتمحي وهو
محفوراً في جسم يسوع الممجد ابن الله وابن مريم وهذا
جانب العناد من جهته.

وأفنتح (توماس) الأبواب لنا لممارسة العقيدة يسوع يؤكد لنا
في العصور القادمة بقوله (طوبي للذين لم يروا وأمنوا) في
الوعظ (بيتر) يسرد لنا في القراءة الثانية أن الأب من خلال
رفع يسوع من بين الأموات بذلك عرض رحمة عظيمة
وأدت الي ولادة الحياة والأمل المستدامة هذا هو الأمل الذي
يولد الفرح الشخصية التي لا توصف التي هي لنا لأننا
نعرف مقدر لنا الحياة الأبدية مع الرب وبالتالي أولئك منا
الذين يسمحون حقاً أن الرحمة يلمسنا لا يمكن أن يكونوا
كما قال (البابا فرانسيس) رسل الكأبة لكن الناس الذين
يصلون الي الآخرين في المرح المتعذر إيقافه

أخيراً الكنيسة وجميع المؤمنين تشكل جسد المسيح هو
الشاهد الجارية الي رحمة الله يمد معرفة رحمة الله الي أولئك
الذين لم يسمعوا البشارة السارة ونحن ككنيسة مدعوون الي
تكرار تجربة أيام الرسولية في عصرنا كانوا يواظبون على
تعليم الرسل وعلى الحياة المشتركة لكسر الخبز والصلوات

11

الي أن جاء الرهبة على الجميع وأجريت عجائب وآيات
كثيرة من خلال الرسل في الواقع أن رحمة الله بلا نهاية
دعونا نبتهج ونفرح لهذا هذا هو اليوم الذي صنعه الرب.